

ถึงเศรษฐกิจไม่ดี ของในบ้านอาจขายได้เป็นแสนเป็นล้าน

Think
Beyond
BEST
เพื่อความสำเร็
ของคุณ

ของ สะสม

พาราวาย

จากของที่ซื้อเก็บไว้เพียง 5 บาท
แต่ขายได้เกือบ 50,000 บาท

[สารบัญ]

คุยเฟื่องเรื่องของสะสม >> 10

20 << เหรียญเงินโบราณ และเหรียญษาปณ์ทองคำ
มาสะสมเหรียญษาปณ์กันเถอะ (ตอนที่ 1) >> 29

53 << มาสะสมเหรียญษาปณ์กันเถอะ (ตอนที่ 2)

ธนบัตรสวยๆ นำเก็บสะสม (ตอนที่ 1) >> 65

95 << ธนบัตรสวยๆ นำเก็บสะสม (ตอนที่ 2)

สิ่งเล็กๆ อันเลอค่าที่เรียกว่า “แสตมป์” (ตอนที่ 1) >> 114

128 << สิ่งเล็กๆ อันเลอค่าที่เรียกว่า “แสตมป์” (ตอนที่ 2)

สิ่งเล็กๆ อันเลอค่าที่เรียกว่า “แสตมป์” (ตอนที่ 3) >> 149

191 << อ้ายคนจนจำต้องทนปั่นรถถีบ... (รถจักรยานโบราณ)

จักรยานยนต์และรถยนต์แนวคลาสสิก >> 197

201 << ย้อนรอยวันวานกับของเล่นโบราณบานบุรี

ตะเกียงโบราณ... ผู้ให้แสงสว่างเมื่อครั้งอดีต (ตอนที่ 1) >> 205

211 << ตะเกียงโบราณ... ผู้ให้แสงสว่างเมื่อครั้งอดีต (ตอนที่ 2)

เรือนเวลาอันล้ำค่าอมตะ >> 217

230 << พระเครื่อง... สะสมด้วยศรัทธา (ตอนที่ 1)

พระเครื่อง... สะสมด้วยศรัทธา (ตอนที่ 2) >> 244

251 << เครื่องใช้ไม้สอยภายในบ้าน

ของสะสมร้านโชห่วยและร้านรวงต่างๆ >> 260

264 << จิปาถะ & สัพเพเหระ

บทสัมภาษณ์และเทคนิคขั้นเทพจากกูรูของสะสม >> 276

284 << กลวิธีการเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกค้า

และรู้จักแหล่งปล่อยของสะสม

คุยเฟื่อง เรื่องของสะสม

สิ่ง ของทุกอย่างในโลกกลมๆ เหมือนผลส้มใบนี้ล้วนแล้วแต่เป็นของสะสมได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็เปลือกหอย ก้อนหินทรงแปลกๆ เหรียญกษาปณ์ แสตมป์ ธนบัตร ไปรษณียบัตร โปสการ์ด โปสเตอร์ หนังสือ แก้วน้ำโรงหน้ง พระเครื่อง สุรา ขวดน้ำอัดลม แก้วกาแฟ ตุ๊กตา ของเล่น เครื่องเรือน เครื่องปั้นดินเผา ปืน มีด แผ่นเสียง จักรยานมอเตอร์ไซค์ รถยนต์ และอื่นๆ อีกมากมายก่ายกอง

“ของสะสม” จัดเป็นงานอดิเรกที่มีคุณค่าทางจิตใจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เมื่อนานวันเข้าของสะสมที่เราเก็บไว้ก็ยิ่งจะเพิ่มมูลค่ามากขึ้นเรื่อยๆ โดยที่ราคาไม่มีวันตก ยิ่งของสะสมที่กำลังเป็นกระแสด้วยแล้วยิ่งเป็นสิ่งที่ทำเงินเข้ากระเป๋านักสะสมจนรวยไปตามๆ กัน แน่ละ! การลงทุนกับของสะสมนั้นฟังดูอาจเป็นทางเลือกที่ไม่คุ้มเคยของคนทั่วไปเท่าใดนัก

แต่เชื่อหรือไม่ว่า ในปัจจุบันมีคนเป็นมหาเศรษฐีจากการเป็นนักสะสมจริงๆ...!!!

อย่างไรก็ตาม ต้องถามใจตัวเองก่อนว่า มีใจรักทางด้านนี้ไหม

ถ้ามีใจ... ก็ไปลุยกันต่อเลย

มีคนเป็นจำนวนมากไม่รู้คุณค่าของสิ่งของที่ตัวเองมีอยู่ ซึ่งสิ่งนั้นอาจจะเป็ของที่มาจากคนรุ่นคุณตาคุณยายทิ้งเอาไว้ให้ แต่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่เคยให้ความสนใจมาก่อน มีเรื่องเล่าของนักสะสมอยู่เรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะฟังดูเป็นเรื่องตลก แต่มีผู้ยืนยันนอนยันนั่งยันแล้วว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง

เรื่องของเรื่องก็คือมีครอบครัวหนึ่งพบของสะสมของคุณพ่อ ผู้เพิ่งเสียชีวิต ของสิ่งนั้นก็คือธนบัตรสมัยก่อนเก็บไว้ในกระป๋องบนหัวเตียง ลูกหลานในบ้านเข้าใจว่าเป็นแบงก์งเด็ก ไม่มีราคาค่างวด เก็บจะนำไปทิ้งอยู่แล้ว แต่ในงานศพนั้นมีผู้รู้แบบสมัครเล่นอยู่คนหนึ่งบอกให้เก็บเอาไว้ก่อน แล้วหลังจากงานศพคุณพ่อเรียบร้อยแล้วก็พากันเอาไปเช็กดูก็เลยได้รู้ว่าธนบัตรเก่าๆ โบนั้นมีคนขอซื้อต่อเป็นจำนวนเงินถึง 300,000 บาท ใ้อ้าวว...คุณพระ!!!

หรือรู้หรือไม่ว่าภาพเก่าคร่ำคร่าถ่ายสมัยปู่ย่าตายายจะมีมูลค่าเป็น 100,000 บาท เนื่องจากเป็นภาพเกจิอาจารย์ที่หาได้ยาก หรือมอเตอร์ไซค์บางรุ่นที่วางพียงอยู่กับฝาห้องเก็บของ วันหนึ่งมันกลับมีราคาเกือบ 200,000 บาท เพราะมันเป็นที่ต้องการของต่างประเทศ

ของสะสมเป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่าจากตัวของมันเอง แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือมันมีคุณค่าทางจิตใจ มันเป็นการลงทุนที่มีมูลค่าผลตอบแทนที่ “คุ้มค่า” หากเรารู้จักและศึกษาอย่างจริงจังและจริงจัง มีเซียนนักสะสม

เบอร์รี่ใหญ่ลองเปรียบเทียบให้ฟังว่า ระหว่างลงทุนซื้อทองคำแท่ง 5 บาท กับเหรียญกษาปณ์ 5 บาท เมื่อเวลาผ่านไปเท่าๆ กัน มูลค่าของเหรียญกษาปณ์ (บางรุ่น) กลับให้ผลตอบแทนที่มากกว่าหลายเท่าตัว

ราคาของของสะสมจะขึ้นกับกฎของ “อุปสงค์” หรือความต้องการ (Demand) ซึ่งของสะสมที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ ตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ “อุปทาน” หรือจำนวนสินค้า (Supply) มีจำนวนจำกัด นอกจากนี้การทำให้ราคาของของสะสมนั้นมีความง่ายตาย และสะดวกสบายกว่าแต่ก่อนมาก เนื่องจากสมัยนี้เราสามารถซื้อ-ขายได้จากหลายช่องทาง พุดง่าย ๆ ว่าสามารถเปลี่ยนของสะสมต่างๆ ให้เป็น “เงิน” ได้ไม่ยากเลย ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขาย การประมูล ทั้งระบบการประมูลตรงหรือผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ดังนั้นธุรกิจของสะสมจึงเป็นที่รู้จักและเริ่มได้รับความนิยมกันมากขึ้นในยุคนี้

การเป็นนักสะสมมืออยู่ด้วยกันหลายประเภท
โดยเราอาจแบ่งได้ดังนี้

นักสะสมแบบมือสมัครเล่น นักสะสมประเภทนี้จะเป็นนักสะสมหน้าใหม่ ถ้าเปรียบเทียบกับเป็นน้องใหม่วัยเฟรชชีปี 1 ดังนั้นกระเป๋ายังไม่ตุง แต่จุดเริ่มต้นนี้แหละเป็นสิ่งสำคัญ เซียนนักสะสมเบอร์รี่ใหญ่ๆ ก็เคยผ่านจุดนี้มาแล้วทั้งนั้น ขอเพียงแต่ว่าจะต้องเริ่มต้นให้ถูกต้อง ช่วงแรกๆ อาจจะต้องหาผู้รู้กูรูมาเป็นกุนซื้อช่วยชี้แนะแนวทางก่อน ต่อมาเมื่อแข็งแรงแล้วก็ค่อยๆ สยายปีกออกเดินทางบินเดี่ยว

นักสะสมแบบเลือกเก็บเลือกขาย นักสะสมประเภทนี้ ออกไปในแนวพ่อค้าแม่ค้า คือได้ของมาก็เลือกที่สวยๆ เามาเก็บสะสม แล้วก็เลือกที่พอขายได้ออกขาย แต่บางทีก็กลายเป็นว่าขายทั้งหมด ไม่ว่าจะสวยหรือไม่สวย นักสะสมหลายท่านที่เก็บไปได้สักกระยะหนึ่ง จะเริ่มรู้แหล่งที่มาของของสะสม ว่าเขาซื้อหาได้ที่ไหนในราคาถูก อาจจะเป็นตามตลาดที่ขายของเก่าใหญ่ๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด หรือรู้จักร้านที่ขายในราคาขายส่ง หรือมีพ่อค้าที่ขายส่งให้หากสิ่งของ เป็นจำนวนมาก

หากคิดที่จะทำการค้าของสะสม อย่างแรกเลยที่จะนึกถึงนั่นก็คือ “ทุน” คือเราต้องมีทุนเพื่อนำไปซื้อของเก่านั้นมาเก็บเอาไว้ก่อน ในขั้นนี้จำเป็นต้องศึกษาด้วยว่าสินค้าตัวไหนเป็นสินค้าที่หายาก ราคาแพง และขายได้แน่นอน เพราะหากไปเหมาซื้อของเก่าที่เขาไม่นิยมกัน ทีนี้ละก็... “เงินจม” คือเหมือนซื้อสินค้าแล้วเอามาวางกองไว้เฉยๆ

เมื่อเป็นพ่อค้าขายของเก่าเต็มตัว เวลาได้ของมาแล้วก็ต้องวางแผนว่าจะทำอย่างไรจึงจะปล่อยของให้ไว เพื่อจะได้ไม่เก็บของไว้นานจนเกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงิน หลายคนเปิดแผงขายตามตลาด แต่ก็ต้องมีเวลาไปนั่งหน้าร้าน หลายคนสร้างเว็บไซต์และประกาศขายในเว็บไซต์ของตนเอง บางคนก็เข้าไปขายในห้องประมูลต่างๆ บางคนก็ขายใน eBay อย่างไรก็ตาม การขายของสะสมในเว็บไซต์นั้นต้องศึกษาวิธีการส่งของ และวิธีการโอนเงินให้ดีๆ เพื่อที่จะได้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับลูกค้าเรื่องไม่ได้รับของ หรือไม่สามารถโอนเงินได้

นักสะสมแบบเก็บเพื่ออนุรักษ์ นักสะสมแบบนี้จะคิดเรื่อง “คุณค่าทางจิตใจ” มากกว่า “คุณค่าทางการตลาด” นักสะสมที่จะมาอยู่ ณ จุดนี้ได้จะต้องเป็นผู้อาวุโสเข้าขั้นนักปราชญ์ ผ่านร้อนผ่านหนาวในวงการนักสะสมมาหลายฤดู คือเรียกได้ว่าเจ็บมาก็เยอะ สำเร็จมาก็เยอะ... ประมาณนั้น

นักสะสมแบบเก็บเพื่ออนุรักษ์เป็นผู้มีความรู้และวิชาของเก่าเป็นอย่างมาก เรียกได้ว่าแค่ชำเลื่องหางตามองก็รู้เลยว่าน่าเก็บหรือไม่น่าเก็บ นอกจากนี้ยังสามารถเล่าประวัติของของสะสมได้อย่างละเอียดถูกต้อง นักสะสมรุ่นอาจารย์นี้ส่วนใหญ่มีอะไรก็จะบอกแบบไม่หวงวิชาส่วนมากทำการค้าจนร่วงแล้ว และมีเวลาพอเพียงที่จะหาความรู้ใส่ตัวแล้วก็อยากจะทำให้ความรู้ที่ตัวเองมีอยู่นั้นได้เผยแพร่ไปสู่อนุชนคนรุ่นหลังต่อไป บางท่านตั้งใจสูงส่งมากถึงขนาดต้องการจะเปิดพิพิธภัณฑ์ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้ โดยไม่ต้องเสียค่าเข้าชมเลยทีเดียว

ในการ “สะสมเพื่อการลงทุน” นอกจากจะได้ผลตอบแทนที่ดีแล้วยังมีความสบายใจและสนุกสนาน เพราะเราได้นั่งจับกาแป่คุยกัน รู้จักคนนั้นคนนี้ และมีเพื่อนคุยทั่วโลกอีกด้วย อย่างการลงทุนในเหรียญกษาปณ์ทองคำ ขอให้คิดว่าทองคำมันก็คือทองคำ มันมีราคาอยู่แล้วไม่เหมือนเหรียญกษาปณ์เงิน หรือเหรียญกษาปณ์นิกเกิล เสียหลายท่านสอนเอาไว้ว่าหากคิดจะสะสมเหรียญกษาปณ์เพื่อเอากำไร ควรเลือกสะสมเหรียญทองคำเป็นหลัก

ราคาเหรียญทองคำจะเพิ่มขึ้นตามมูลค่าทองคำ และตามมูลค่าของความ ต้องการของนักสะสม ยกตัวอย่างเช่น เหรียญกษาปณ์ทองคำรัชกาลที่ 9 จากมูลค่าหน้าเหรียญที่ 5,000 บาท เท่ากับทองคำราคา 1 บาท เมื่อ พ.ศ. 2520 ถึงวันนี้เวลาผ่านไปเกือบ 40 ปี มีราคาขึ้นมาอยู่ที่เกือบๆ 50,000 บาท

เซียนของเก่าแนะนำว่าคนที่คิด จะเข้ามาลงทุนควรเลือกเหรียญกษาปณ์ ทองคำ ส่วนการสะสมเหรียญเงินให้มอง เป็นการสะสม ด้วยเหตุผลที่ว่ามูลค่าของ เหรียญเงินกับทองคำนั้นช่างแตกต่างกัน โดยสิ้นเชิง ยกตัวอย่างเช่น ทองคำราคา 1 บาท น้ำหนัก 15.2 กรัม ปัจจุบันราคา ประมาณ 20,000 บาท (พ.ศ. 2558) แต่ถ้า เป็นเหรียญเงิน 1 บาท น้ำหนักเท่ากัน แต่ ค่าของเงินจะประมาณบาทละ 300 บาท เท่านั้น ซึ่งค่าของมันต่างกันมาก

ส่วนใครที่อยากจะลงทุนสะสมพระเครื่องละก็... อันนี้ต้องศึกษากันอย่างหนัก นอกจากศึกษาการดูว่าเป็นของเกี๋ยหรือของแท้แล้วยังต้องรู้จักการศึกษานิยายใจของคนด้วย คืออาจจะเรียกว่า “ดูทั้งพระและดูทั้งคน” ก็ได้ ปัจจุบันมีน้องๆ หน้าใหม่เข้าสู่วงการสะสมพระเครื่องกันอย่างคึกคักหนาตา ผู้สะสมประเภทนี้มักเริ่มจากการที่มีความศรัทธาในพระพุทธรูป และหลายคนได้เจอกับปาฏิหาริย์ในวัดถุมงคลต่างๆ กันมาบ้าง และเมื่อสะสมมากเข้าๆ ก็เริ่มคัดออกขายผู้ที่เข้ามาในวงการนี้จะต้องเป็นคนที่มีความเคารพนอบน้อมถ่อมตน ไม่ทอดอ้างตัวว่าเป็นเซียนใหญ่ ไม่โกหกปกปิด ไม่เล่านิทานแล้วขายพระ ถ้าทำได้อย่างนี้ บอกได้เลยว่าอยู่ในวงการนี้ได้ยาวนาน บางคนถึงว่าก็เห็นเขาโกหก กดราคา ใจดำ แล้วเขาก็ขายพระได้ อันนี้ก็อยากจะบอกว่าเขาคงอยู่ไม่ได้ยาวนาน ตามสุภาษิตโบราณที่ว่าโบราณที่พ่อแม่ครูบาอาจารย์สั่งสอนเรามาว่า “ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน” นั้นปะไรละ

สำหรับใครที่ชื่นชอบการสะสมแสตมป์ อันนี้เราสามารถมองได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ สะสมเพราะชอบ และสะสมเพื่อหวังกำไร ในส่วนสะสมเพราะชอบนั้นไม่มีปัญหาอะไรมาก ชอบชุดไหน ปลื้มชุดใด ก็ซื้อมาสะสมกันได้เลย แต่ถ้าเป็นการสะสมเพื่อการลงทุนหวังกำไรแล้วละก็ แหม... อันนี้ก็ต้องมีเทคนิคกันสักนิด

“ขายให้เป็นเล่นให้ถูกแนว” นี่คือคำที่เขียนแสตมป์ เขากระซิบบอกมา หากหวังกำไรให้เก็บเป็นแบบแสตมป์ที่ยังไม่ได้ใช้ และจงฉวยโอกาสในการทำกำไรให้ได้แล้วจะได้กำไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ อาทิ แสตมป์ชุด 5 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ออกมาดวงละ 3 บาท แผ่นละ 20 ดวงก็เท่ากับ 60 บาท วันแรกออกมาซื้อขายกันประมาณ แผ่นละ 100 บาท แต่หลังจากนั้นไม่นานราคาก็ค่อยๆ ตกลงจาก 100 เป็น 90 เป็น 80 เป็น 70 และ 60 บาท ตามลำดับ ซึ่งจริงๆ แล้วซื้อ 60 บาท ขาย 90-100 บาท ก็ใช้ได้แล้ว

อีกกรณีหนึ่งคือเมื่อ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นครองราชย์ครบรอบ 60 ปี มีแสตมป์ออกมาทั้งหมด 3 ชุด ซึ่งวันแรกที่ออกมามีความต้องการ เป็นอย่างมาก มีเท่าไรก็ขายหมดในเวลาอันรวดเร็ว แต่เมื่อผ่านไปประมาณ 1 เดือน ความต้องการก็ลดลง ดังนั้นการลงทุนในแสตมป์ชุดจึงต้องฉวยจังหวะขายตอนที่มีความต้องการสูงๆ ซึ่งจริงๆ แล้วในกรณีนี้ต้องรีบขาย เมื่อมีคนกำลังให้ความสนใจ ถ้าไม่รีบขายเราก็ขาดทุน

เพราะแสตมป์ก็คือกระดาษ
พอตลาดวายแล้ว มูลค่าก็จะเหลือ
แค่ราคาหน้าดวงแสตมป์เท่านั้นเอง

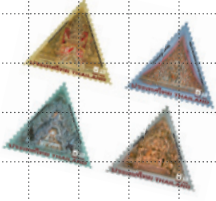

ส่วนธนบัตรก็คือเงินตราที่ทำมาจากกระดาษ
ซึ่งประเทศไทยเราเริ่มมีขึ้นตั้งแต่สมัย
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4
ปัจจุบันนักนิยมสะสมธนบัตรไทยมีอยู่ทั่วทุกหัวระแหง
โดยธนบัตรที่ได้รับความนิยมมากๆ ก็คือธนบัตร
ที่ยังไม่ได้ใช้ มีสภาพดี สีสันทัดเจน เขียนใหญ่ผู้สะสม
ธนบัตรมาเนิ่นนานแนะนำว่าให้สะสมธนบัตรรัชกาลที่ 9
ชุดที่ 1 ซึ่งก็คือธนบัตรรัชกาลที่ 9 เลขแดง
เพราะเป็นธนบัตรที่พิมพ์ครั้งแรกในรัชกาลที่ 9
อาจเป็น 1 อัฐไปจนถึง 20 บาท
พยายามหาสภาพที่ดีที่สุด

ธนบัตรอีกชุดหนึ่งที่น่าสนใจ แต่ก็ราคาแพงแสนแพง นั่นก็คือ
การสะสมธนบัตรในสมัยรัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 7 และรัชกาลที่ 8 ซึ่ง
พิมพ์ในต่างประเทศ (อินโดนีเซีย) ยกเว้นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2
จะพิมพ์โดยรัฐบาลญี่ปุ่น เชื่อหรือไม่ว่าธนบัตรรัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 7
และรัชกาลที่ 8 สภาพยังไม่ได้ใช้ ราคาเป็นหลักหมื่นหลักแสนเลย
ทีเดียว

ขึ้นชื่อว่าพ่อค้าแม่ค้าของสะสมแล้ว หลักการซื้อมาถูกแล้วขายแพง
ก็เป็นเรื่องธรรมดา การค้าขายก็ย่อมต้องการกำไรจากการลงทุน แต่
อย่างไรก็ตาม ต้องมีจรรยาบรรณในอาชีพเป็นสำคัญ คือต้องไม่เอากำไร
มากจนเกินงาม หรือต้องไม่ปั่นกระแสราคาของจนน่าเกลียด หรือกักตุน
ของไว้มากๆ พอได้โอกาสก็รีบปล่อยของเพื่อทำกำไร อย่างนี้ก็โหดร้าย
ต่อผู้ที่รักการสะสมกันเกินไป เาเห็นว่าซื้อขายให้ได้กำไรแต่พองาม
จะเป็นการดีกว่า แค้นชีวิตของนักสะสมก็จะได้ประโยชน์ทั้งทางด้าน
“จิตใจ” และ “ผลตอบแทน” แล้ว

และเมื่อเตรียมตัวกันพร้อมแล้ว ก็ออกสตาร์ทเพื่อ
เป็นนักสะสมกันได้เลย...!!!

เหรียญเงิน
โบราณและ
เหรียญกษาปณ์
ทองคำ

เมื่อประมาณ 7,000 ปีขึ้นไป ได้เกิดการอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มชนเล็กๆ ของผู้คนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ นั่นจึงทำให้คนเรารู้จักการแลกเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นในการดำรงชีวิต โดยนำผลิตภัณฑ์ที่มีเกินความต้องการไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นๆ ที่ต้องการและยังขาดอยู่ ซึ่งจัดเป็นระบบแลกเปลี่ยนโดยตรง

เมื่อสังคมขยายใหญ่และมีความเจริญมากขึ้น จนเกิดการอยู่อาศัยร่วมกันเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ ทำให้คนเรามีความต้องการสิ่งต่างๆ มากขึ้นในการครองชีพ การแลกเปลี่ยนวัตถุกับวัตถุโดยตรงไม่สะดวกอีกต่อไป เนื่องจากความต้องการแลกเปลี่ยนกันของทั้งสองฝ่ายไม่ตรงกันทีเดียว คนเราจึงเริ่มนำวัตถุบางอย่างอันมีค่าในสังคมไปแลกกับวัตถุสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่ตนต้องการ ระบบการแลกเปลี่ยนโดยใช้สื่อกลางจึงเกิดขึ้น วัตถุมีค่าที่นำมาใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนระยะแรกๆ มีหลากหลาย ได้แก่ เบี้ยหยอย และลูกปัดแก้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารยธรรม ความเจริญ และความนิยมของแต่ละชุมชนในแต่ละยุคสมัย

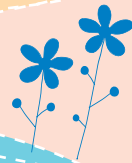
เงินพดด้วงเป็นเงินตราของไทยในครั้งโบราณ โดยบรรพบุรุษปู่ย่าตาทวดของเราได้ใช้แลกเปลี่ยนหมุนเวียนกันในประเทศไทยเป็นเวลายาวนานที่สุด ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย อยุธยา จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น หากคิดเป็นปีก็น่าจะประมาณ 600 ปีเลยทีเดียว เงินพดด้วงทำมาจากแท่งเงินบริสุทธิ์ตามน้ำหนักที่กำหนดของราคาแล้วก็ทุบปลายทั้งสองข้างให้งอเข้าหากัน มีรูปร่างคล้ายลูกปืนโบราณ จนทำให้ชาวต่างชาติเรียกเงินชนิดนี้ว่า “Bullet Coin”

ในสมัยสุโขทัยยังไม่มีกรผูกขาดการผลิตเงินพดด้วง เป็นยุคที่มีความเจริญทางการค้าขายเป็นอย่างมาก และทางการอนุญาตให้ประชาชนผลิตเงินพดด้วงใช้เอง ดังนั้นเราจึงพบว่าเนื้อเงินที่ใช้ทำเงินพดด้วงนั้นมีความหลากหลาย นอกจากนี้รูปร่าง น้ำหนักและขนาดก็ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันอีกด้วย ในปัจจุบันเงินพดด้วงสมัยสุโขทัยนั้นถือว่าหายากมากที่สุด และยังมีราคาสูงมากอีกด้วย โดยเฉพาะราคาตำลึงและกึ่งตำลึงมีราคาซื้อขายกันที่ 300,000-400,000 บาทเลยทีเดียว

พดด้วงสุโขทัยตราสังข์พบในปริมาณมากพอสมควร พดด้วงตรานี้มีการตีตราหลากหลายตราบนตัวของพดด้วง เช่น พบว่าพดด้วงตรานี้มักตีตราว่าวที่ขาต้านที่เป็นรอยค้อน และตีตราสังข์ด้านบนตราหกจุดหรือตราดอกไม้ด้านหน้า รูปทรงค่อนข้างอ้วนกลม มีรอยบากไม่ลึกมากนัก มีตั้งแต่ 1 บาท 2 สลึง สลึง เพียง

เงินตราอีกประเภทหนึ่งที่มีลักษณะรูปทรงคล้ายกับเงินพดด้วงของสุโขทัย นั่นก็คือเงินตรากระต่าย พบแถบภาคใต้ของไทย สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเงินตราที่เมืองบริวารของนครศรีธรรมราชในอดีตผลิตขึ้นใช้ โดยในสมัยนั้นเรียกเมืองบริวารต่างๆ ว่าเมือง 12 นักษัตริย์ได้แก่

- เมืองสายบุรี ใช้ตราหนู (ขวด)
- เมืองปัตตานี ใช้ตราวัว (ฉลุ)
- เมืองกัณฑ์ตัน ใช้ตราเสือ (ขาล)
- เมืองปะหัง ใช้ตรากระท้าย (เถาะ)
- เมืองไทรบุรี ใช้ตรางูใหญ่ (มะโรง)
- เมืองพัทลุง ใช้ตรางูเล็ก (มะเส็ง)
- เมืองตรัง ใช้ตราม้า (มะเมีย)
- เมืองชุมพร ใช้ตราแพะ (มะแม)
- เมืองบันทายสมอ ใช้ตราลิง (วอก)
- เมืองสงขลา ใช้ตราไก่ (ระกา)
- เมืองตะกั่วป่า ใช้ตราสุนัข (จอบ)
- เมืองกระบี่ ใช้ตราหมู (กุน)

เงินพดด้วงอยุธยา
ตราพระช่อพุดอกไม้бакเล็ก

เหรียญเงินรัชกาลที่ ๖
มหาจักราชสยามินทร์
พลังช้างสามเศียร

ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา
ทางการจึงห้ามไม่ให้ราษฎรผลิตเงิน
พดด้วงโดยทางการจะเป็นผู้ผลิตเงิน
พดด้วง ขึ้นเอง นั่นจึงทำให้เนื้อเงิน รูปร่าง น้ำหนัก
และขนาดได้มาตรฐานเดียวกัน และนอกจากนี้
ยังมีตราประทับเป็นสำคัญหลายรูปแบบอีกด้วย

ยกตัวอย่างเช่น ตราสังข์กนก ตราช้าง ตราสังข์ ตราดอกไม้ และตราราชวัติ
เป็นต้น คนไทยเราใช้เงินพดด้วงหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจกันอยู่เป็นระยะ
เวลายาวนาน จนกระทั่งถึงในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 4 พระองค์ทรงเล็งเห็นว่าการผลิตเงินพดด้วงด้วยแรงงานคนตั้ง
ครั้งบรรพกาลนั้น ไม่สามารถที่จะผลิตได้ทันตามความต้องการของประชาชน
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมัยนั้นการค้ากับชาวต่างชาติที่กำลังเจริญเฟื่องฟู
ด้วยความจำเป็นดังกล่าว พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สั่ง
เครื่องทำเหรียญกษาปณ์เข้ามาในประเทศ เพื่อรีบเร่งในการผลิตเงินตรา
ออกมาใช้จ่าย ส่วนเงินพดด้วงนั้นก็ยังคงอนุญาตให้ใช้ต่อไปได้ จวบจน
มีการประกาศยกเลิกการใช้เงินพดด้วงขึ้นในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2447
และให้หันมาใช้เหรียญกษาปณ์กลมแบนตามแบบของยุโรปเป็นเงินตรา
ของสยามประเทศ

ศักราชและมาตราเงินไทย

การเทียบศักราช

พ.ศ. (พุทธศักราช)	=	จ.ศ. (จุลศักราช) + 1181
พ.ศ.	=	ร.ศ. (รัตนโกสินทรศก) + 2324
พ.ศ.	=	ค.ศ. (คริสต์ศักราช) + 543

มาตราเงินไทยก่อนมีการผลิตเหรียญกษาปณ์

50 เบี้ย	=	1 กล่อม
2 กล่อม	=	1 กล้า
2 กล้า	=	1 ไพ
4 ไพ	=	1 เฟื้อง
2 เฟื้อง	=	1 สลึง
4 สลึง	=	1 บาท
4 บาท	=	1 ตำลึง
20 ตำลึง	=	1 ชั่ง

มาตราเงินไทยก่อนมีพระราชบัญญัติมาตราทองคำ ร.ศ. 127

50 เบี้ย	=	1 โสฬส
2 โสฬส	=	1 อัฐ
2 อัฐ	=	1 เสี้ยว
2 เสี้ยว	=	1 ซีก
2 ซีก	=	1 เฟื้อง
2 เฟื้อง	=	1 สลึง
4 สลึง	=	1 บาท
10 สลึง	=	1 ทองพัดดั่งส์
4 บาท	=	1 ทองพิศ
8 บาท	=	1 ทองทศ
80 บาท	=	1 ชั่ง

มาตราเงินไทยปัจจุบัน

100 สตางค์	=	1 บาท
------------	---	-------

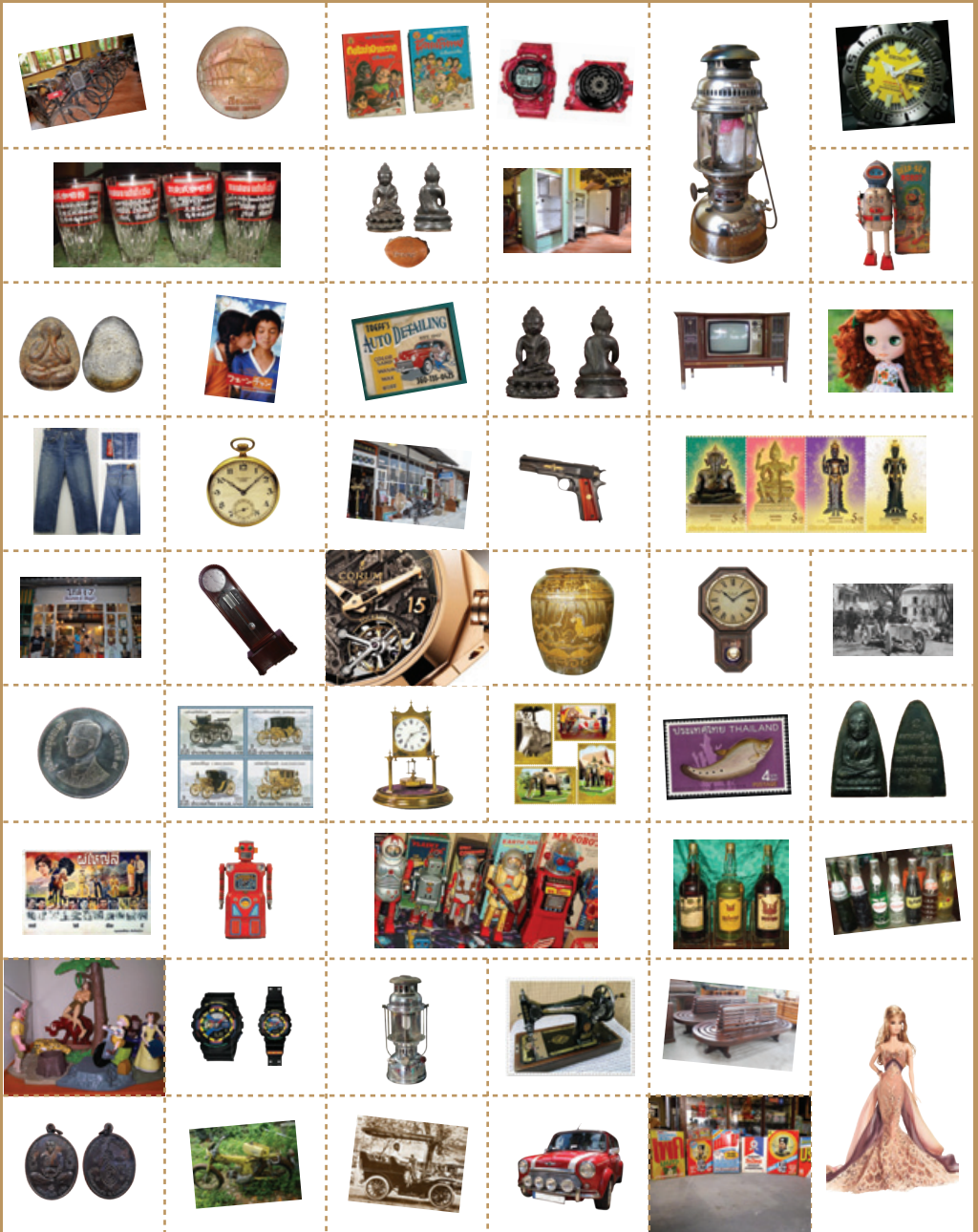
ที่มา : หนังสือเหรียญกษาปณ์ กรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2525 โดยกรมธนารักษ์

สำหรับการลงทุนในเหรียญกษาปณ์ทองคำนั้น ไม่ว่าจะผ่านไปกี่วันกี่เดือนกี่ปี ทองก็ยังเป็นทองอยู่วันยังค่ำ แม้ว่าจะต้องใช้เงินค่อนข้างมากในการซื้อหาเหรียญกษาปณ์ทองคำ แต่อย่างไรเสียก็ได้กำไรแน่นอน มากน้อยขึ้นอยู่กับจังหวะ ยกตัวอย่างเช่น เหรียญกษาปณ์ทองคำรัชกาลที่ 9 พ.ศ. 2520 จากมูลค่าหน้าเหรียญที่ 5,000 บาท ซึ่งเท่ากับทองคำราคา 1 บาทในสมัยนั้น จวบจนถึงวันนี้เวลาผ่านไป 30 กว่าปี จบการประมูลราคาอยู่ที่ 40,000 กว่าบาท คิดอย่างง่ายๆ ก็คือว่าผลตอบแทนที่ได้เฉลี่ยปีละ 25% ซึ่งนั่นถือว่าคุ้มค่ามากทีเดียว และนอกจากเราได้สะสมเหรียญทองคำอันเป็นที่

ต้องการในตลาดแล้ว เรายังได้เหรียญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ที่เราเทิดทูนอีกด้วย คือพูดง่ายๆ ว่า สุขทั้งใจและทั้งสบาย กระเป๋าตังค์

เหรียญครองราชย์ครบ 25 ปี หรือที่นักสะสมเรียกกันสั้นๆ ว่าเหรียญรัชดาฯ มีด้วยกัน 2 แบบ โดยดูจากด้านหลังเหรียญและขนาดของเหรียญ แบบที่ 1 จะเป็นเหรียญใหญ่ ด้านหลังจะมีราคาบอกที่ 800 บาท เป็นเลขไทย (น้ำหนัก 20 กรัม) และแบบที่ 2 จะเป็นเหรียญเล็ก ด้านหลังจะมีราคาบอกที่ 400 บาท (น้ำหนัก 10 กรัม) เหรียญรัชดาฯ นี้ผลิตขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2514 โดยประกาศใช้ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2514 เป็นเหรียญที่มีผู้ให้ความนิยมสูงมาก เหรียญใหญ่มีจำนวนผลิตที่ 22,243 เหรียญ ส่วนเหรียญเล็กมีจำนวนการผลิตที่ 46,584 เหรียญ ตามประกาศจากกรมธนารักษ์แห่งประเทศไทย

หมวดบริหารธุรกิจ

8 859099 302715
 ราคา 285 บาท
 Think Beyond Books

Think
 Beyond
 BEST
 เพื่อความสำเร็จ
 ตลอดเวลา

www.thinkbeyondbook.com